

นารายณ์ ลิบปาง

ทิวขาวทาด

(ประเสริฐรัฐอักษร รจนาใหม่)

สำหรับเบิกโรง ดคร หดง นฤมิตร

ถวาย ทอด พระเนตรในงาน พระราช คฤห มงคล

ณตำหนัก นาพญาไทย

ร.ศ. ๑๒๙

โรงพิมพ์บำรุงนุกุลกิจ

ร.ศ. ๑๒๙

ព្រះបាទសីហនុវរ្ម័ន

๑ นารายณ์ ลีบปาง

ทวิชาวุธดา

(ประเพณีรู้ อักษร รจนานใหม่)

สำหรับเบิกโรง ดคร หลวง นฤมิตร

ถวายทอด พระเนตรใน งาน พระ ราช คฤห มงคล

๑. สำนักนาพญาไทย

ପି.ନି. ପାଣି

โรงพิมพ์บำรุงนุกดกิจ

ପି.ଏ. ପାଣି

เลขที่

๕๑๕.๙๑๒

เลขหมู่

๖๔๘๔๖

เลขทะเบียน

ม.๑๐๖ ๕๕๕

ว. ๕๕๕

นารายณ์ลีบปาง

ทวิชาวตาล

(ประเพณีรัฐอักษร รจนาใหม่)

สำหรับเบิกโรง ดกร หดง นฤมิตร

ถวาย ทอด พระเนตรในงาน พระ ราชศฤหมงคล

ณ ตำหนัก นา พญาไทย ร.ศ. ๑๒๙

ข้าปี รับคณตรี ๑ มา จะ กล่าว บทไป ถึง ยักษา,
ดาวัน,ตะ อสุร หมัน เฒ่าเจ้า,โตกา,อด อาตุร เพียร
กราบทุต,ขอที่,บริเวณ สำน ร้อยโยชน์,อุโฆษ
ระบุ,จักรัก แม้น ด้รวพระ ด้ด้,ถ้าเข้าไป,เหมือน
ได้เส้น หมายถึง ภัค,ษา สม,นิยม เกณฑ์ ชีวิต
เคน,มรณา,ไม่อาธรรม ๒ ๔ คำ

ตมิ่งทอง รับ นครี ๑ พระศรีวราษ,โปรดประดาท,
พร แก่แทตย์ เฝ้ารววด, รวง รบอบ, แต่ง ขอบ ขันต์
ปลูก พฤษา, เหมือน ปา, พระ หาวิน รื่น ร่มแดง,
สุริย์ฉิน, อนุตง ถึงขระถ้ำ, น้ำตก, ชาร วกเวียน
แก้งเฉนียน, ด้ระบัว, ยั่วให้หลง ไม้ดอก, ดอก หอม,
กิ่ง ค่อมลง ไม้ผล, ผลส่ง, ด้ดโอชา ไม้เลื้อย,
เลื้อย ดอด, ด้ดศรี นำเปนท์, ด้น บรม, ะสุธา
พน กรวดโรย, ไปรย ด้ด, ะระตะนา วโนทยา, พระ
ศุติ, ไม้ด้ปาน ฯ ๖ คำ

หรือ ๑ พอรุ่งแสง, สุริยา, ท้าวตาวันต์ เค็น
ขบ พัน, ใฝ่หา, ภาษาหาร ด้ดวะ นิกร, อมร มนุษย์,
เข้าอุทยาน เขี้ยว ขุน มาร, จับ กิน, ด้น ทุกคน ฯ
๒ คำ กราว เข็ดฉิ่ง เทวดา มนุษย์ ออก
ประเทศ ฤษี พิศารร ออก รุก รัน ด้ดัว ออก ด้วน
ถูกจับกิน โอต

เขมร ก่ออมถู รับ นครี ๑ อิมเฮน, กำเรบ ร้าว,

อ้าวโอหัง ทรง กำถึง, โลก แขยง, ทุก แห่ง หน เทียบ
 ช่มเหง, ไม่เกรง, เจ้า ฟ้ากต เชื้อ มนต์คน, เสน่ห์ คิ้ว,
 จะ กลัวใคร คอย เข้ม ฆ่า, ปาณะ สัตว์, ถัด เข้า เขต
 หมด ลังเวช, วอน ว่า, เลือด ตาไหล จับ หัก คอ, ค่อย
 หน้า, ซดน้ำใจ ทิ้งได้, โดดเดี่ยว, เทียบ รังแก ฯ

๔ คำ รวบรวมดา (เข้าโรง เทเวศร ออก)

ร่าย ๑ อีลีเลฟ, เทพ คน ขรรพ, แด อัมพร แด
 เดือดร้อน, อสุร โภย, ใจ คักแต่ ขึ้นไปริม, หิมะวันต์,
 สัน ท่อแท้ กรรแสง แสง, ให้ เข้าเผ้า, เจ้า โลก ฯ

๒ คำ เชิด

ร้อง ๑ กราบ ทูต, มตะ เหตุ, เขต รุนแทตย์ รอย
 ยาแฝด, ล่อ ชน, ให้อน หา สัตว์ มนุษย์, ครุฑ คน
 ขรรพ, อัมพร จน เทวา, จับ กิน, ดิ้น ทุก องค์ เลี้ย
 เลือด เนื้อ, เหลือ ร้อน, กระฉ่อน ฟ้า เหาะ เวหา, หวด
 กลัว, ตัว จะ หลง แพบ ไม่กล้า, มา ไกรดาต, เผ้า

๔
บาทะ บงศ์ เหมือน ชัง กรง, เทวดา, เตือด อัตร ฯ
๔ คำ เจริญ

แขก มอญ รับ คนตรี ๑ พระ ศุภ, จัง มี, เทโววงการ
ให้เชิญ นารายณ์, อวดตาต, ฆาตญ อสุร ร้างบโศก,
โลกเจติม, เพิ่มพุด คุณานุภุต, สักกะไตรย, เผือก
ไภยเบี้ยฟ ฯ ๒ คำ

กลองโยน ๑ บัดนั้น จิตระ ราช, บาท บังคม, กัม
เคียร ถอยออก, นอกเท, วะ มณเฑียร ไปเฉย้น,
ชเดนหม, ส้มโองการ ฯ ๒ คำ กลองโยน เซด

รีอ ๑ ถวายบังคม, ส้มเต๋จ, วาสุเทพ บรรดิอ
สังข์, สังเขป, ทูต ข่าว ขาน เรื่อง ยักษา, ตาวันต์, อันทะ
พาด ถ้างฆาตญ, เทวัน, ในชั้น พ้า ฯ ๒ คำ

ป็นคตังโน รับ คนตรี ๑ เมื่อนั้น พระ นารายณ์,
บรม, ะ นาคา สังสาร สัตว์, เกิดพิบัติ, เบี้ยฟโลกา
ทรง รับอา, ราชะนา, ปรีดาแด ใคร ดำแดง, เตะ,

อวดตาด เป็น พรหมณ์มาน, ทวิชาติ, โอภาสแผ่
 อำไพภักตร์, เขาวะ ดัก্ষณ, เนติมถ จาก กระแสร์,
 กระเชียร ธรรม, รุคมา ฯ ๔ คำ เชิดขึง แฉดะ
 แฉดะ เชิดกลอง

หรือ ๑ ถึง พรหมแดน, แคว้น ยักษ์, พระจักร
 กฤษณ์ จึง นฤมิตร, เป็น พรหมณ์, ฝน ประบำ โคม
 เข้มข้อย, หน่มน้อย, เสด็จภา ยাত্রา, ยัมเขื่อง,
 ข้าเดื่องไป ฯ ๒ คำ พระยาเดิน ลงเพรงขึง

หรือ ๑ เมื่อนั้น ท้าวตวันต์, อสุรยักษ, มกใหญ่
 เห็น พรหมณ์ หน่ม, ตุ่มเดิน, มาแต่ไกล คมขำ, อำไพ,
 ให้เมตตา ไคร่จับแก้ม, แถมกอด, อิตออกจวบ
 ทะโลมตูป, อุ่มแอบ, แอบหน้า ยัมพยัก, ชักประดงค์,
 ไยตรงมา ไม่เกรงไภย, อสุรา, จับฆ่ากิน ฯ
 ๔ คำ เจริญ

หรือ ๑ เมื่อนั้น พระโคมเขตา, เขาวะ พรหมณ์,
 ส้มถวิล ตรัสตอบว่า, ข้าไคร่, ไต้แผ่นดิน ไข้ดูหมิ่น,

มาง้อ,ขอโดยคี่ เพียง ตาม ย่าง, ด้ร้าง อไร,ได้เปน
 สิทธิ อย่า แหนง คิต, แ่ง คักคี่, ท้าว ยักษ์ แม้น
 ชุน ยักษ์,รักใคร่,ผูกไมตรี โปรด ปรานี, อนุญาต,
 ส้ม มาท มา ๗ ๔ คำ เจริจา

หรือ ๑ เมื่อนั้น ท้าว ยักษ์, ตาวันต์, หรรษา ยัม
 แต้, แดดู, ลูก หลูกตา ยิ่ง แด้น, แด้นหา, ยุกา พรหมณ์
 เขอ แตนเรา, พระเป็นเจ้า, โปรด ประสาท พอ อนุญาต,
 พัน ที่, เรา มี ถม เพียง ตาม ย่าง, อย่าง ว่า, อย่า
 ปรารมภ์ จะให้ ส้ม, เคะตะนา, ไม่ว่าไร ๗ ๔ คำ เจริจา

หรือ ๑ ส้ม เขย ส้ม แดง นารายณ์ แดง, แดง
 เอ้ย, เดย ไช ให้ ขึ้น ๆ, แด้ว จะ คิน, ของ ท่านไป
 ฤา จะให้, สิทธิ ขาด, ไม่อาจ คิน ๗ ๒ คำ เจริจา

หรือ ๑ เมื่อนั้น ท้าว ตาวันต์, อดุรา, บัญญา คิน
 อาราม หดง, พะวง รัก, รวด จัก ถิ่น มิใช่ให้, ใคร
 ขึ้น, จะ คินโย เรา รัก ท่าน, ปาน ส้มคี่, รัก ตัวเอง

อย่าได้เกรง, ใจเลย นะ, ชอบปะไหน จง เล็กเอา,
 ตาม ย่าง, อย่าง พอใจ เจ้าจะได้, ปดุง เรือน, เปน
 เพื่อนเรา ฯ ๔ คำ เจรจา

ข้อ ๑ เมื่อ นั้น พรหมณ์ นิมิตร, สติทศ คักดี, เห็น ยักษ์
 เขา แผล อานุภาพ, ปราบ ประทุษ, ให้ ทรุด เทรา
 ก็ ย่าง บาท, พระ เปน เจ้า, ตาม แก้ว มา ฯ ๒ คำ รัว

ข้อ ๑ ขึ้น เขตร แดน, แดน ดอง, หมิ่น เสด็จ หมด
 เห็น ปราบ ฏ, เณระ ภาครักตร์, ทำ ยักษ์ ษา แพทย์ ตาวันต์, อัน
 โขษฐ์, โกรธ พรหมณา หวดได้ คัด, ขึ้น มาก ก็ รัก
 ชะดี ชะร้าย, นี้ นารายณ์, อวด ตาด มา รำ ภาวน, ธิบ
 แคว้น, ให้ แคลน ผด รทม ทุษฐ์, ทดิ่ง ดูก, ขึ้น ดูก ถน
 เห็น พรหมณ์ น้อย, ถอย เวหน, หาย วัป ไป ฯ ๔ คำ รัว

ร้าย ๑ ทำว ตาวันต์, ผด้น ผดุน, ถดุน วัง ทอด ทั้ง,
 เขตร พร, จาก ตรใหญ่ เศร้า โทรม, โทมนต์, ชัดใจ
 ไป อาไศรย, บริเวณ, ตูเมรุ เนา ฯ ๒ คำ เชิด เจรจา

ดั่งมิ่งทอง มอญรับดนตรี ๑ ภาคเพ็ชร, เวียน
 อดุด้, หาดี้ ต่อวัชระวี, เข้าเย็น, ไม่เว้นเฝ้า ใคร
 ไม่ทำ, รับทำ, กรากกรำเอา พระเป็นเจ้า, โปรด
 ปราณ, การงานดี ฯ ๒ คำ เจริญ

บันดถึง นอก รับดนตรี ๑ วันเอยวันหนึ่ง เป็น
 กรรมชุน, แทตย์ทถึง, จะถึงที่ นอเถาะนุด, นาง
 บุษ, มะดี ผู้ดำวศรี, ราชดำเนิน, มัชวาฬ ชวน
 พุดต้อ, พอเพดิน, เจริญใจ อยู่ผาไถ่, เมรุมาศ,
 นิवासถาน จนคั่นเคย, เดยไถ่, ไหว้วาน ให้ชัก
 ล้อ, นางอยู่งาน, โปรดพระอินทร์ ทรงนามเทพ,
 ราชพา, โคภาภักตร์ ด้วยยักษ์รัก, จักโครัชม, ดมถวิด
 หยอกเย้า, ป้าวอาคม, ด้อถมดิน ชอบกันชิน,
 เชื้อถ้อ, รับลื้อชัก ฯ ๓ คำ เจริญ

รื้อ ๑ เมื่อนั้น นางบุษ, มะดี, ไม่มีหลัก หดง
 วิชา, อาคม, นิยมยักษ์ รู้ว่ารัก, นางฟ้า, จะพาพบ

๙
กระฉับ กระเฉียว, เดียว เข้า, เขา วิมาน ทเยอ ทยาน,
อยาก เพ้อ, เจอ ประจบ ถ่อ นาง เทพ, ะ รำพา, มา เมื่อ
พลบ เดียง หดบ, นาง พ้า, แอบ หายักษ์ ฯ ๔ คำ
เพลง นึ่ง

ข้อ ๑ เมื่อ นน ท้าว ตาวันต์, ยม แยม, แหถม หดก
ควา ขอ มื่อ, รือ ธูป, จูบ ภักตร์ ยม พยัก, แะยะ ค่อง,
ของ ลำคัญ ฯ ๒ คำ

โถม นอก ๑ นาง เอย นาง พ้า พี่ จะ พา, มาระ
ศรี, หนี สวรรค์ ไป อยู่ กับ, พี่ ยา, เมือง มายัน นคร
พัน, ตา ร้าง, ว่าง มานาน เป็น คู่ ด้ว, ตัว เมีย, ไม่ เดีย
สัดย ุชริ หัดถ์, มิ ไคร่ ไบรด, ปราโมทย์ สมาน พี่
เป็น ยักษ์, รัก ยิง มิตร, ติด ดันตาร ขอ ถนอม, เยาว
มาถย์, ไม่ คดาค ครอง โษษฐ์ ฌออัน, กร กุม, ชยัม รัต
กอด กระหวัด, ว่าย เวหา, พา ฆยง แล่น สบาย, หมาย

มายัน, คย่น มอง นางเทพรำ, พาสยอง, ดยควอน ฯ

๖ คำ เชิดฉิ่งตง กตอง (เข้าโรง)

ยานี้ ๑ เมื่อ นั้น พระตักกรินทร์, ปีน สุ่ม, รุ สึงขร
สถิตย์แท่น, แล่น สุธ, ไอ้อำกร ศิลาอ่อน, ช้อน ลำด,
ไม้ดีปาน ฯ ๒ คำ

อาเฮียรับ คนตรี ๑ หวด ค้าง, ถึง โนม, เทพรำพา
เล่นหา, ไคร่ ชม, ส้ม สมาน ตรัสให้หา, แห่งไหน, ไม่พบ
พาน ท้าว มัฆวาน, วุ่น สวาทิ, อนาคตโน ฯ ๔ คำ เสรจา

รือ ๑ ตรัสกรวด กรวด, ทวาด สุ่ม, นาง พ้า ให้
เรียกนาง, เทพรำพา, มา จังได้ ยง คอยยิ่ง, ชุ่น ช้าง,
หมอง พระไทย พระส่งไธย, เป็น พัน, พันทวิ ฯ

๒ คำ เสรจา

รือ ๑ จัง เต็ง ทิพ, เทวะ เนตร, สังเกตตระหนัก ก็
รู้เรื่อง, ทรดักษณ, ของ ยักษ์ ปลุก ปล้ำ เทพ, รำพา,
ยอตนาวี ดัก พาหนี, ไป สู้, เป็น ชู้เซย บัดนี้

ส่อน,ไวันคร,มายัน กร้วตาวันต์,อสุรา,อัสสาเฉย
ทรง พระโกธ,โธณิน,สัน สเบย เป็น อย่าง เคย,
คัว ขาย,สัน อายไคร จับ พระแสง,วชิร มหา,สุราวุธ
ฤทธิ รุทม์,เถลิง พญา,คชาใหญ่ เหาะ จากดาว,ตั้งส์
สวรค์,ทันใด บัดใจ,ถึง ที่ มุ่ง,กรง มายัน ฯ

๖ คำ เชิด

ร่าย ๑ เหาะ ร่อนลง,เห็น องค์,อนงค์ ไพรด ถึง
โถด,หลง อสุร,ประมุข กระศัด โจน จาก คอ,เทวะคชา,
เขร้าวรณ สันนาท,ควาด สนั่น,กระชั้น,ทวาร ฯ

๒ คำ รำ

ร่าย ๑ จิกเกษ ท้าว,ยักษา,ง่า พระแสง วชิร
หัตถ์,กวัดแกว่ง,จะ ตั้งหาร อสุรา,ตาวันต์,สัน สท้าน
งอนง้อ,ขอ ประทาน,ชีวี ฯ ๒ คำ เจาจา

ร่าย ๑ เห็น มิไพรด,โหยดย่อ,จะ ต่อ สู้ ทั้ง สู้
รู้,สุดฤทธิ,สุดคิณนี้ ยามจน กรอก,กดอก กดับ,

รับไว้ที่ ทำว วัชระวี, ยิง พิโรธ, ถือ โทษ โผย ฯ

๒ คำ เชิด

ร้อย ๑ เจียม หา, วชิรา, วุฑฒิ พินาณ อสุรชาติ,
ดัตตะบาป, พิลาบ โหย กระเลื้อ กระดำ, คา ปัดัน, ดัน โอย
โอย บัด ไดย ไดย, เดช ฝั หัดถ์, วัชระวินทร์ ฯ ๒ คำ โอต

ร้อย ๑ เสรีจ ดั่งหาร, พาละ ยักษ์, มัฆะวาน อัม
นงคราณ, รำพา, น้อย กตอย ถวิด โผ โผยม, โถม คิวา,
พญา คชินทร์ เหิน ลู่ ถิ่น, ดาวะตังส์, คณิง เคื่อง ฯ

๒ คำ เชิด

ร้อย ๑ วาญ อนงค์, ตง บน แทน, ทัง แค้น รัก ดำรัส
ซัก, รำพา พฐุ, ใคร วั เรื่อง ใคร วั เห็น, เป็น ใจ, ให้
ยัก เยื่อง หนี ไป เมือง, ร้าง อยู่, คบ ชู้ ยักษ์ ฯ

๒ คำ เสร็จ

คนาว แปลง รับ คนตรี ๑ เมื่อนั้น เทพ รำพา,
ลู่ ดา สวรรค์, ประหวั่น หนัก ทูต ตาม จริง, ดั่ง มิ ชอบ,

ร่าย ๑ ดัสดิไนย, ไต พง, ยิง คัง แค้น กระทืบ แทน,
 ทิพ ถัน, ถันน หวิด ครว็ด ล่าบ บุษ, ะ มาดี, หิง ชี วั
 แรม มายัน, ยัน ดยิว, อยู่ เอกา กดิน อาหาร, หวน
 เค็ม, แม้น เด้ม วัค ให้ ปรากฏ, กตะ กัณ, เหล็ก
 ร้อน ฉ่า ค่อ หนุมาน, ทหาร ราม, ตาม มา ดับ
 ข้าว, ล่าว ชีตา, ถึงกานัน ได้ สัมพาต, ซาติ ลักวั,
 เจริจนา ส้ม ถันดาร์, ตะ แต่, แล่ว กระคัด จัง
 พัน โทษ, โจท ประจาร์, ฐาน เทพ ถันทั คิน ลักรรค์,
 วัง สุเมรุ, ตั้ง เวร เดิม ๗ ๖ คำ เจริจา

ขจร ร้องไห้กับคนตรี ๑ เมื่อ นั้น นางบุษะ
มา, ถี, เทอ, ถิ่นเหอเหิม บังคม ถา, พญา สวรรค์, ตัว
ถิ่น เทม เริ่มรับ, เพาะ ทินท์, แค่นั้น มา ๗ ๒ คำ
ทยอย (เข้าโรง) แล้ว โคม เวียน

โคม เวียน ๑ เมื่อนั้น เทพะยะ เจ้า, ชาว ดาว, ะ ตั้งสา
ทั้ง นาง อับ, คร สวรรค์, ขวัญ พ้า ไปรย บุปผา, ด้มา
มาตย์, ด้ราญ รมย์ เทอะ นิกร, พ้อน กราย, ถวาย
หัตถ์ อับนร รัตน์, ำ รทวย, ด้วย ด้ม ถ้อม ด้กกรนทร์,
ป็น นภา, ำ พัง ชม ถวาย พระ พร, บาท บรม, บพิตร
เอย ๗ ๔ คำ

ยัคเข เทวะ

สรภัญ ๑ ด้กกรนทร์ด้, วรรณด้ธ อัสถาณด้ธ,
ชโย, อโก นัตถิ, พุทธุ์ด้ธ, รัมมด้ธ ด้ธด้ธ, ด้มติ, ฐา
คธา, การุณโก, เตโช รัญญวค โค, โหติ, มาณุสา
เอเตน, ด้จจ: ฐเชน ด้ธรัมมด้ธ, มม, วั ด้ยามิน โท,
โรจติ, ฐฐินา นิโรคา, จิรมาญกา ฐัตถิยด้ธ, ด้ธน
ปานันณ, จาปี, ด้พพา ฐฐายจ, หิตาย, จ ราชูปา—
เตน, ด้ธธินา ยธา, ปุคเตสุ, ปาเตตุ ปิตโร, ปียโก,
คธา ๗

๑ มัชฌิม นิกาย เทพทั้ง ๖ วรณ ชวธ กัต
 ฤา เทียบ ขง ไตรยรัตน์ เด็ด แล้ว
 เล่มอื่น เศษ พระคุณ กระษัตริย์ สยาม ยิง มนุษย์ เอย
 ผด ลัตย ยางค์ อ่าง แก้ว สิทธิ เพียง พร ชยม
 ดม เต็จ ดยา เมศวร์ เจ้า จง ทรง เกษม เทอญ
 เพื่อ สวัสดิ์ ขัตย วงษ์ คง ครอบ เกด้า
 มาศยาไฟว์ พ้า จง รักร่วม เย็น เอย
 ปาน ชนก ปก บุตร เผ่า ปราบ เลี้ยง บำรุง สอน ฯ
 ขอ เศษ (ด้วย เกด้า ด้วย กระหม่อม)
 ล่า การ แล้ว เชิด ชิง (ถวาย ขง ศิริ เทพ มงคล โดปมา)
 ถวาย สัน ตติ ๑ ข้าคุณ, อุดยะ ฌัต, วัตร ไตรย
 ขติ ได้ย, แถ่น ประเสริฐ, เด็ด หัก ข้า ฤทธิ, ศิวั กฤษ,
 ณุ ชาติ เจ้า ดิน, เจ้า พ้า, เจ้า ลากด ข้า เศษ, จอม
 ประเทศ, สยาม พิภพ เกียรติ กระฉ่อน, ขจร จม,
 ทุก แห่ง หน โดย วอน ไหว้, ไตรยางค์, อ่างค์ มงคล

๑๖

จง ประดิษฐ์, อิทถณ, คต บรรดาต ให้ ส้มเต๋จ,
ปรมินทร์, ป็น สยาม ประสรวความ, ปรีดี เปรม,
เกษม สำนค โต ประสงค์, จง อุดม, สม พระ ญาณ
พระ ญาณิ ท่าน, ขั้ ชุติ, สู้ ขีเยย ๗ ๖ คำ สรรเสริญ
พระ บารมี แด้ว กราว รำ เข้าโรง

ศุภ นัตต

